

Sanne Nieulandt en Filip Vyverman, Nieulandt Recycling

“Zo'n hoop OUD IJZER kan zo SCHÓÓN zijn”

SANNE NIEULANDT EN FILIP VYVERMAN: “WIJ ZIJN GEEN ‘VODDENMANNEN’ MEER, MAAR MILIEUVRIENDELIJKE SCHEPPERS VAN NIEUWE GRONDSTOF, WANT BIJNA 100% VAN ONZE METALEN WORDEN HERGEBRUIKT.”

Als je een vrouw bent en actief in de schrootsector is de kans niet onbestaande dat je de bijnaam ‘Iron Lady’ opgeplakt krijgt. Al zijn Sanne Nieulandt en haar man Filip Vyverman die in Aalst samen Nieulandt Recycling leiden eerder ondernemers van de zachte soort, met veel aandacht voor duurzaamheid en milieuzorg, in een sector die op dat stuk niet zo'n beste reputatie heeft.

TEKST: HERMAN VAN WAES • FOTO'S: STUDIO DANN

De ‘voddenman’ die door de straat komt gereden en in zijn megafoon ‘vodden, oud ijzer en lóódl’ roept is nu een zeldzaam specimen geworden. Zo ging dat nog toen grootvader Alfons Nieulandt bijna zestig jaar geleden in Lebbeke begon met zijn eerste kar oud ijzer, dat nog met de hand geknipt werd. Een paar generaties later is Oude Metalen Alfons Nieulandt geëvolueerd tot Nieulandt Recycling, een moderne handel in oude metalen die jaarlijks vijftienduizend ton schroot verwerkt op een splinternieuwe bedrijfslocatie. Hoe dat zo gegroeid is? Sanne Nieulandt: “Mijn vader zette het bedrijf voort in Aalst, er kwam gaandeweg meer vraag van bedrijven om een container voor hun afval te zetten en op te halen, en zo werd dat een ‘booming business’. Ik ben tussen het afval en oud ijzer opgegroeid, maar van mij verwachtte niemand dat ik de zaak ooit zou voortzetten. In de tijd van mijn vader was dat thuiskomen van school en meteen gaan helpen, maar ik trok naar mijn kamer en mij zagen ze niet meer. Maar toen ik daarna economie ging studeren aan het EHSAL kreeg ik meer en meer belangstelling voor het reilen en zeilen in zo'n bedrijf. Ik maakte ook mijn eindwerk over onze afdeling afvalverwerking, en als je dan pas afgestudeerd de kans krijgt in een bloeiende zaak te stappen, zonder te moeten gaan solliciteren, waarom niet? Zo ben ik het rond de eeuwwisseling gaandeweg van vader gaan overnemen

- al neemt hij nog lang geen afscheid van het bedrijf.”

Echtgenoot Filip Vyverman werkte als redacteur bij het vakblad Bouwkroniek toen zijn schoonvader hem vroeg om mee een nieuwe uitbating te coördineren van een terrein waar grond en steenpuin werd verwerkt. Maar toen later beslist werd zich als kleinschalig familiebedrijf enkel nog op oude metalen te gaan richten, stortte hij zich vanaf 2005 net als Sanne volledig op het schroot.

Hou de koperdief

Filip Vyverman: “Bij ons zijn de klanten tegelijk de leveranciers: schroot wordt hier via diverse kanalen aangevoerd. Particulieren die liever hier hun oud ijzer deponeren dan in het containerpark, omdat ze er dan nog iets voor krijgen, de containerparken zelf die hun metaalfracties hier afleveren, metaalverwerkende bedrijven, KMO's en zelfstandigen uit de bouw (afbraakwerken, loodgieters, dakwerkers...), garagisten met autowrakken, containers van Recupel met elektrische toestellen en ook de zeldzame kleine schrootverzamelaars. Zelfs in het kunststoftijdperk is er nog altijd verbazend veel waar ferro of non-ferro in zit: ijzer, zink, aluminium, inox, lood, koper... Het metaal, dat we met kranen en mobiele scharen sorteren, knippen en persen, verkopen wij vervolgens aan grotere schroothandelaars in binnen- of buitenland, die ze doorgaans per schip exporteren >>>

>>> naar verre landen om daar om te smelten. In eigen land worden alleen nog heel zuivere metalen gesmolten, wij hebben bijvoorbeeld een aparte kwaliteit voor Sidmar.

Door de stijgende vraag naar ijzer zijn de voorbije decennia de prijzen vrijwel constant gestegen -nu is er wel een terugval- maar dat betekent niet dat wij daar rijker van worden. De prijzen voor non-ferrometalen worden centraal bepaald op een beurs, de London Metal Exchange, en zijn dus onderhevig aan schommelingen. Het komt er dan op aan het juiste moment te kiezen om een voorraad te verkopen. Onze klanten weten ook dat metaal nu vier keer meer waard is dan toen we begonnen en proberen het onderste uit de kan te halen, terwijl ze vroeger eigenlijk al blij waren dat ze ervan af waren. Toen

kwamen ze nog al hun diverse metalen in één keer lossen, vandaag heeft een klant bijvoorbeeld 120 kilo ijzer, 3 kilo kabel, 5 kilo inox en 2 kilo koper in zijn 'remorque' en die wil dat allemaal apart laten wegen en afrekenen. Als wij dat niet aanvaarden, zijn wij de boeman."

Sanne: "Soms doe je bij het sorteren verrassende vondsten. Op een keer vonden we een lijkstijve voor een kind

waaruit een verdachte geur opsteeg. Toen we het lieten openmaken bleek daar het kadaver van een hond in te zitten. Een andere keer vonden we een soort zelf gemaakte granaat, waar we Dovo hebben moeten bijhalen."

Filip: "Koper gaat nu vier à vijf euro per kilo en dan wordt dat interessant voor het criminele milieu. Gevolg, je moet voortdurend op je hoede zijn voor inbraken en straffere veiligheidsmaatregelen nemen. Een maand geleden hebben ze hier nog zes ton autobatterijen op paletten geladen en zijn ze er via een aanpalend gebouw en een vrachtwagen mee aan de haal gegaan.

"Die dieven laadden hier zes ton autobatterijen op paletten en gingen er in een vrachtwagen mee aan de haal."

Ze hebben ook al geprobeerd in onze toch wel goed beveiligde loods - waar de meest waardevolle voorraad ligt - binnen te breken. Voor een paar ton mooi rood koper komen ze van ver en willen ze best een paar uren uittrekken. De overheid probeert vooral hun afzetmarkt aan te pakken, want wie koopt dat van die dieven? Dus moet al wie nu nog metalen te koop aanbiedt een

identiteitsbewijs voorleggen, maar dat wordt veel te weinig gecontroleerd. Een nieuwe maatregel is dat koperkabels niet meer cash mogen betaald worden, maar ik vrees dat dit ook weinig zoden aan de dijk zet. Er moeten nog altijd schimmige handelaars in de sector zijn waar koperdieven wél terecht kunnen."

Werken aan beter imago

Dat oud ijzer in de media weer volop met diefstal en gesjoemel wordt geassocieerd doet het imago van de sector geen goed en dat is waar ze bij Nieuwlandt precies volop werk van willen maken: "Voddenmannen waren altijd al kerels aan de rand van de maatschappij die het niet zo nauw namen met regels en foefelden met hun weegbrug, allicht op een vervuild terrein met gevaarlijk afval. Wie onze

nieuwe bedrijfsterreinen oprijdt ziet dat alles hier open en transparant is. Wij hebben niks te verbergen, we verstoppen ons niet achter hoge hekkens. Eigenlijk zijn we een beetje gedwongen geweest om te verhuizen, na een jarenlang aanslepend dispuut met het stadsbestuur. Ze hadden grootse plannen met onze locatie, zonder dat we onteigend konden worden, en we hebben moeten procederen tot de Raad van State hun Ruimtelijk Uitvoeringsplan als ongeldig afwees wegens geen Milieu-EffectenRapport. Maar gerust waren we niet meer en toen hebben we beslist deze aanzienlijke investering te doen, waar we achteraf geen spijt van hebben. Het gaf ons een nieuwe impuls, het is het visitekaartje dat onze waarden en normen weerspiegelt. Zo willen we bewust een voortrekkersrol spelen inzake milieuvriendelijke verwerking van schroot, volgens de Best Beschikbare Technieken (BBT). We beperken de hinder voor de omgeving zoveel mogelijk, we houden ons terrein en onze vrachtwagens proper, we hebben aandacht voor veiligheid... Jawel, er zijn nog schrootwerven waar klanten nauwelijks een voet durven zetten. Sanne en ik zijn allebei milieucoördinator, die bagage is wel handig als je de aanzienlijke >>>

"De metalen die wij met kranen en mobiele scharen sorteren, knippen en persen, verkopen we aan grotere schroothandelaars, die ze exporteren naar verre landen om daar om te smelten."

VAL-I-PAC MAAKT UW RECYCLAGEVERPLICHTING OVERZICHTELIJKER.

EN DIE VAN GROEP COLRUYT.

Mieke Vercaeren,
Duurzaamheidscoördinator
Groep Colruyt

"Groep Colruyt wil duurzaam meerwaarde creëren. Zowel met onze duurzame processen als ons energiebeleid maken we een verschil voor het milieu. Afval willen we in de eerste plaats vermijden door een doorgedreven afvalpreventie, daarna volgt hergebruik en recyclage.

De wettelijke verplichtingen voor de recyclage van bedrijfsmatige verpakkingen zijn iets minder vanzelfsprekend. Daarom doen we een beroep op VAL-I-PAC. Zij nemen de administratie en logistieke opvolging van ons over. Ze verzamelen voor ons alle nodige data en rapporteren hierover aan de overheid. Bovendien stimuleren ze ook de recyclage via financiële incentives. Zo zijn wij in orde met de wet en besparen we heel wat tijd en energie.

VAL-I-PAC maakt de recyclage verplichtingen, voor ons en voor meer dan 7.000 andere bedrijven, een pak overzichtelijker. En daar staan we met Groep Colruyt volledig achter. U neemt toch ook uw verantwoordelijkheid als bedrijf op het vlak van milieu?"

Meer weten?
Bel 02/456.83.10
of kijk op valipac.be

VAL-I-PAC

ZAKENMENSEN

>>> milieuregels voor een Klasse 1-bedrijf moet opvolgen. We hebben ook vijf jaar na mekaar het Milieucharter Oost-Vlaanderen gevolgd. En via onze beroepsfederatie Coberec, waar ik medebestuurder ben, stappen we in een project maatschappelijk verantwoord ondernemen. Een 'MVO sectorpaspoort' zal ons toelaten de belangrijkste uitdagingen en initiatieven van onze sector in samenspraak met onze stakeholders in kaart te brengen."

Samen sterke legering

"Uiteindelijk willen we de mensen de boodschap meegeven: wij zijn geen 'voldenmannen' meer, maar scheppers van nieuwe grondstof, want bijna 100% van onze metalen worden hergebruikt. Dat we daar trots op zijn, is wellicht moeilijk te begrijpen voor een buitenstaander. Als mijn schoonvader me in het begin rondleidde en bewonderend 'Kijk eens wat een schone hoop oud ijzer' aanwees, kon ik dat ook niet vatten, maar nu zien we daar wél de schoonheid van in. Je moet eigenlijk in deze stiel geboren zijn. Daarom is het ook zo goed dat onze vier sorteers/kraanmannen stuk voor stuk verwanten uit eenzelfde schrootverwerkersfamilie zijn. Die doen dat graag en die zien veel beter dan ik wat voor ijzer ze in de kuip hebben. De oudste werkt hier al 23 jaar. We zijn nu met een achttal medewerkers en ieder kent zijn werk zonder dat 'de baas' als een patroon orders loopt

te geven. We blijven een kleine familiale KMO en we waren dan ook trots dat we vorig jaar bij de finalisten voor de KMO Laureaat Oost-Vlaanderen waren. Onlangs werd Sanne in een project van de HoGent en KaHo om ondernemerschap te stimuleren ook nog gelauwerd als 'de meest gebeten ondernemer uit Aalst'. Zo'n awards zijn voor ons imago een geschikt marketinginstrument, net als onze deelname aan Open Bedrijvendag, vorige keer nog goed

voor 1500 bezoekers. Al beseffen we dat we misschien nog meer gericht aan klantenwerving moeten doen of meer moeten gaan samenwerken. Samen met vijf collega's hebben we begin 2011 Fecoplus opgestart: een netwerk van familiale bedrijven met een eigen identiteit, maar een gemeenschappelijke visie op de toekomst van de sector. Verspreid over Vlaanderen willen we elk individueel groeien door samen sterker te worden. De interne informatie-uitwisseling,

"De hoge prijs voor metalen - vooral koper - trekt criminelen aan en verplicht ons steeds strengere veiligheidsmaatregelen te nemen."

de som van de jaren ervaring in elk bedrijf en de grootste gemene deler van alle sterke punten van elk lid, maakt Fecoplus een ijzersterke legering. De leden hebben zich verbonden door het ondertekenen van een eigen kwaliteitscharter dat ieder van ons verplicht om op een milieutechnisch, fiscaal en sociaal correcte manier te werken. We organiseren bijvoorbeeld samen opleidingen voor onze vrachtwagenchauffeurs. We vergelijken ook onderling de prijzen die we krijgen. Op termijn kunnen we misschien commercieel nog meer samenwerken om sterker te staan tegen de schaalvergroting die zich doorzet. Er zijn nu meer schrootverwerkers en dus een grotere concurrentie, wie in grote installaties investeert moet meer tonnage maken. We moeten ons hoeden voor de toekomst: fabrikanten doen er alles aan om steeds minder afval bij hun productie over te houden én onze maakindustrie vertrekt naar het buitenland. Als Ford Genk sluit, zal dat ook voor de omliggende schrootbedrijven een ramp zijn." ■■■

Coberec vzw, de Confederatie van de Belgische Recuperatie, aangesloten bij UNIZO, is de overkoepelende Belgische beroepsvereniging die de bedrijven vertegenwoordigt, actief in de recuperatie en recyclage van ferro- en non-ferrometalen, papier, karton en textiel. Samen met grote en kleine bedrijven uit de sector wordt zowel Vlaamse, als Belgische en Europese wetgeving opgevolgd, zodat bij elke aanpassing of nieuwe tendens kort op de bal kan gespeeld worden.

COBEREC Metals is de beroepsvereniging voor de subsector van de bedrijven actief in de recuperatie en recyclage (valorisatie) van ferro- en non-ferrometalen. COBEREC Metals vertegenwoordigt 100 bedrijven, waarvan 70 Vlaamse. Op enkele grote spelers na hebben ze gemiddeld 10 medewerkers in dienst.

➔ www.coberec.be

➔ www.nieulandrecycling.be

Op 1 juli
verandert de
afvalwetgeving!
Dirk is al in orde...

U vindt alle
informatie op
www.ovam.be/sorteermeer

Vanaf 1 juli 2013 moeten ook bedrijven pmd-afval apart inzamelen en een contract met een afvalinzamelaar hebben voor hun gemengde bedrijfsafval. Dirk is al in orde. U toch ook?

1700

SAMEN MAKEN WE
MORGEN MOOIER

